

Av Tüfekleri ve Yasal Düzenlemeler

Abdi Özaslan *

Sermet Koç **

Bülent Üner ***

Ateşli silahlarla ilgilenen kimseler, doğru ve yeterli düzeyde bir bilgi ve beceriye sahip olmalıdırlar. Aksi takdirde toplum ve doğal çevre açısından ciddi sakıncalar doğacağı aşikardır. Farklı amaçlar için çok çeşitli silahlar üretilmiş olması nedeni ile silahları iyi tanıyabilmek ve doğru değerlendirebilmek için öncelikle onları sınıflandırmamız yerinde bir yaklaşım olacaktır. Böylelikle esas olarak av amacı ile üretilen av silahlarını da daha iyi tanıma ve anlama şansına sahip oluruz.

Namlu boyuna göre ateşli silahların sınıflandırılması:

A- Uzun Namlulu Ateşli Silahlar;

- a) Savaş silahları,
- b) Av tüfekleri,

B- Kısa Namlulu Ateşli Silahlar (tabancalar)

- a) Toplu tabancalar (revolverler),
- b) Otomatik tabancalar,
- c) Makineli tabancalar şeklindedir.¹

---

* Doç. Dr. Abdi Özaslan, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Adli Tıp Enstitüsü, İstanbul.

** Prof. Dr. Sermet Koç, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Adli Tıp Enstitüsü, İstanbul.

*** Prof. Dr. Bülent Üner, İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü, İstanbul.

¹ M. Çin, *Adli Tıp Yönünden Silahlar ve Silahlarda Vahamet*, Uzmanlık Tezi, İstanbul 1982; S. C. Petty, "Death by Trauma: Blunt and Sharp Instruments and Firearms", *Modern Legal Medicine, Psychiatry and Forensic Science*, Philadelphia 1980, s. 435-443; Ö. Kulusayın, *Ateşli Silahların Kafatasında Oluşturduğu Lezyonların Adli Tıptaki Yeri ve Önemi*, Doçentlik Tezi, İstanbul 1982; F. Şen, *Ateşli Silah Yaralanmalarında Elbiseden Atış Mesafesinin Tayininin Adli Tıp Açısından Değeri*, Uzmanlık Tezi, İstanbul 1986.

Av Tüfekleri

Ateşli silahlar içerisinde yer alan ve uzun namlulu silah olarak adlandırılan grup içerisinde yivsiz ve setsiz olarak üretilen türleri çoğunlukla av amacı ile üretildikleri için av silahları (tüfekleri) olarak isimlendirilirler.

Bu silahlar kara avcılığında küçük hayvanların avlanması amacıyla ve yarışmalarda kullanılmaktadır.²

Namlu sayısı ile ilgili olarak tekli ya da çifte olarak ta isimlendirilmekte ve bunlar da kendi içlerinde alt gruplara ayrılmaktadır.

A- Tek namlulu;

1. Tek atışlı kırma,
2. Tek atışlı sürgülü,
3. Fişek hazneli sürgülü doldurmalı,
4. Fişek hazneli pompalı doldurmalı,
5. Fişek hazneli otomatik doldurmalı,
6. Otomatik atışlılardır.

B- Çift namlulu;

1. Yanyana iki namlulu kırmalar:
  - a. Açık horozlu yanyana iki namlulu kırma av tüfeği,
  - b. Gizli horozlu yanyana iki namlulu kırma av tüfeği,
2. Yanyana iki namlulu sürgülü,
3. Üstüste iki namlulu kırmalara (superpose) av tüfekleri de denir.

---

² Y. Ermiş, *Av Tüfeği Yaralarında Atış Mesafesi Tayini*, Uzmanlık Tezi, İstanbul 1979; A. Fatteh, *Handbook of Forensic Pathology*, J. B. Lippincott Company, Philadelphia, Toronto 1973, s. 97-130; A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, J.B. Lippincott Company, Philadelphia, Toronto 1976, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110; Hirsch, “Shotgun Wounds in Forensic Pathology, A Handbook for Pathologists”, *National Institute of Law Enforcement and Criminal Justice Law Enforcement Assistance Administration U.S. Department of Justice*, 1977, s. 144-150; A. İnanıcı, B. Üner, G. Günaydın, “Adli Tıp Açısından Av Tüfeklerinin Önemi”, *Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 1996; 12 (1), s. 143-150; P. L. Kirk, *Crime Investigation, Physical Evidence and the Police Laboratory*, Interscience Publishers, Inc., Newyork, Interscience Publishers Ltd., London 1953, s. 334, 353, 706-711; B. Knight, Simpson, *Adli Tıp Kitabı*, Bilimsel ve Teknik Yayınları Çeviri Vakfı, 1991, s. 117-124-128; C. J. Polson, D. J. Gee, “Firearms and Injuries Caused by Firearms”, Chapter 5, *The Essentials of Forensic Medicine*, Third Edition, Pergamon Press, Oxford, New York, Toronto, Sydney, Braunschweig, 1973, s. 207-209; Türk Standartları, *Tüfekler-Yivsiz, Ateşli Kara Avcılığı ve Müsabaka İçin*, 1. baskı, TS 870/1991, Türk Standartları Enstitüsü; H. B. Üner, B. Şam, Ö. Kurtuş, A. Çerkezoğlu, “Tapa Yapısının Hedef Üzerindeki Saçma Dağılımına Etkisi”, 2. *Adli Bilimler Kongresi Özet Kitabı*, Bursa, s. 62.

C- Değiştirilebilir namlulu olmak üzere üç tipte gruplandırılır.

Av tüfekleri namlu çaplarına göre Türk Standartları Enstitüsü 10, 12, 14, 16, 20, 24, 28, 32, 410 kalibrelik ve 9 mm’lik olmak üzere toplam on tür ile yarışmalar için kullanılan skeet ve trap olarak iki sınıf belirlemiştir.

Av tüfeklerinde namlu çapını (kalibre), genelde 453.6 gr kurşunun eşit büyüklükte ayrılan kürelerinin sayısı gösterir. Örneğin 453.6 gr kurşundan 12 adet eşit çaplı küre çıkartıldığında, tüfeğin kalibresi 12’dir. Söz konusu kurşun kütesinden eşit çaplı 20 küre çıkartıldığında kalibresi 20 olur. Bu sistemin dışında namlu çapları mm ya da inç cinsinden ifade edilebilirler (Örn. 0.410 inç ve 9 mm). En sık kullanılan çaplar aşağıdaki tabloda verilmiştir.³

Tüfeğin Namlu Uzunluğu (inç)	Namlu Kalibresi (mm)	İç Çap	Tolerans
10	610-760	19.30	+/- 0.7
12	700-860*	18.20	+/- 0.7
14	620-760	17.20	+/- 0.7
16	550-760	16.80	+/- 0.5
20	550-760	15.70	+/- 0.5
24	550-700	14.70	+/- 0.5
28	550-700	13.80	+/- 0.5
32	550-700	12.70	+/- 0.5
0.410	550-700	10.20	+/- 0.5
9mm	550-700	8.50	+/- 0.5

Av tüfekleri yapıları, kullanımları, balistik özellikleri ve fişekleri bakımından diğer silahlardan farklıdır. Av tüfeği fişegi tek bir küresel kurşun, silindirik kurşun veya çok sayıda küçük saçma tanesinin bir fişege doldurulması ile oluşturulabilir.⁴

Av tüfeğinin uzunluğu 100-122 cm arasında değişir. Namlu uzunlukları ise 45-90 cm arasında değişmektedir. Fakat büyük çoğunluğunun namlu uzunluğu yaklaşık 60-76 cm

³ F. E. Camps, A. E. Robinson, B. G. B. Lucas, *Gradwohl's Legal Medicine*, Third Edition, John Wright and Sons Ltd., Bristol 1976, s. 193, 200; V. J. M. Di Maio, *Gunshot Wounds: Practical Aspects of Firearms, Ballistics and Forensic Techniques*, 1993, s. 163-208; A. Fatteh, *Handbook of Forensic Pathology*, s. 97-130; A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110; Hirsch, *agm.*, s. 144-150; B. Knight, *Firearms Injuries in Forensic Medicine* (Tedeschi, C.G., Eckert, W.G., Tedeschi, G.L., eds), W. B. Saunders Co., Philadelphia, London, Toronto, 1977; 1(2): 11(510-526); Üner, vd., *age.*, s. 62.

* Yalnız skeet ve trap tüfekleri için geçerlidir.

⁴ Di Maio, *age.*, s. 163-208; Knight, *age.*, 1(2): 11(510-526); C. K. Parikh, *Firearms and Firearm Injuries*, Medical Publications, Coloba, Bombay, 1979.

arasındadır.⁵ Değişik firmalarda yapılan av tüfeklerinin aynı kalibredeki namlu ölçüleri her zaman birbirine eşit değildir. Örneğin bir firma tarafından yapılan 12 kalibre bir tüfek, diğer bir firma tarafından imal edilen 12 kalibreden 0.06 cm’lik bir sapma gösterebilir.

Büyük hayvan avında da av tüfeklerinin kullanımlarının artması nedeni ile üreticiler yiv ve nişangâh içeren 55 cm uzunluğunda namlu üretimine başlamışlardır.⁶

Av tüfekleri, genellikle boş fişeklerin çıkarılması için namlunun tetiğe yakın kısmından kırılarak açılır.

Namlu çapları dip ve ağız kısmında aynı olan namlulara silindirik, namlu ağzına doğru giderek hafifçe daralanlara ise şoklu namlu denilir. Şoklu namlular ya fabrikada orijinal olarak üretilir ya da daha sonra kullanıcı namlu ucuna özel apereyler takarak namluyu şoklu hâle getirebilir. Namlunun şoklanma derecesi silahın modeline ve üreticisine göre değişiklik göstermektedir. Çift namlulu av tüfeklerinde genellikle sol taraftaki namlu şokludur. Bazı silahlarda ise namlu portatiftir. Dolayısı ile kullanıcının silaha değişik tipte namlular takabilme şansı vardır.

Şoklama namlu ucunun 2.54-15.24 cm’lik herhangi bir mesafesinden başlayabilir. Şok namlu ucuna 1.27-2.54 cm kala sonlanabilir. Daralmanın miktarı yani şok, tüfeğin namlu çapı ile orantılıdır. 0.08 cm’lik bir daraltma ile tam şoklu bir namlu oluşturulur. 12 kalibre, 1.85 cm çapında full şok namlulu bir av tüfeğinin namlu çıkış çapı yaklaşık olarak 1.77 cm’dir.⁷

Saçmaların dağılımı, atış mesafesine ve şoklandırma derecesine bağlıdır. Şok, namlu atış dağılım sütununun çapını daraltır, uzunluğunu da artırır. Saçmalar bu daraltılmış kısımdan geçerken, saçmaların dış kısımlarına içeriye doğru bir ivme kazandırır. Böylelikle saçmalar namlu ağzından uzaklaşırken büyük mesafeler boyunca toplu halde kalırlar. Şok ne kadar büyükse saçma dağılımı o kadar azdır.⁸

Büyükten küçüğe doğru şok dereceleri; 1- Full şok: Tam daralma (1/1), 2- Etkili hafif şok: Üç çeyrek daralma ($\frac{3}{4}$), 3- Hafif şok: Yarım daralma ($\frac{1}{2}$), 4- Etkili silindir: Çeyrek daralma ($\frac{1}{4}$), 5- Silindirik namlu.⁹

⁵ Parikh, *age.*

⁶ Di Maio, *age.*, s. 163-208.

⁷ Di Maio, *age.*, s. 163-208; A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110.

⁸ I. Gordon, H. A. Shapiro, S. D. Berson, *Forensic Medicine, A Guide to Principles*, Third Edition, Churchill Livingstone, Edinburgh, London, Melbourne and Newyork, 1988, s. 341-356; Üner, vd., *age.*, s. 62.

⁹ Di Maio, *age.*, s. 163-208; Gordon, vd., *age.*, s. 341-356; Huğlu 92, *Türkiye’de İlk ve Tek TSE Belgeli Mobil Şoklu Av Tüfeği Kataloğu*, Av Tüfekleri Kooperatifi; Türk Standartları, *Tüfekler-Yivsiz, Ateşli Kara Avcılığı ve Müsabaka İçin*, 1. baskı, TS 870/1991, Türk Standartları Enstitüsü; Üner, vd., *age.*, s. 62.

Birbirleri ile karışan alanlardan biri de kalibre ve şoktur. Hangi kalibrede olursa olsun aynı şoka sahip tüfekler aynı atış mesafesinde, aynı saçma dağılımını oluşturmaktadır. 35 m'de 76 cm'lik bir dairede, 12 ya da 20 kalibre bir full şok namludan çıkan saçmaların % 65-75'i bu dairenin içine düşer. Tek fark, 12 kalibre fişek daha fazla saçma içerdiğinden, aynı alana düşen saçma sayısı daha fazla olacaktır. Dolayısı ile namlu uzunluğu, şok, saçma büyüklüğü ve mesafeler aynı olduğu sürece farklı çaplara sahip silahlarla yapılan atışlar aynı saçma dağılımını gösterecektir (0.410 hariç).¹⁰

Av tüfeğinin etkinliği, hayvana isabet eden saçma tanelerinin toplam etkilerine bağlıdır. Dolayısı ile saçma sayısındaki artış bu tür silahları kullananlar açısından önemlidir. 12 kalibre av tüfeği en çok kullanılan av tüfeğidir. Saçmaların büyüklüğünün namlu çapını gösteren sayı ile hiçbir ilişkisi yoktur.¹¹ Ancak saçma büyüklüğü Av tüfeklerinin etkili mesafesinin değerlendirilmesinde çok önemlidir. Av tüfeklerinde etkili mesafe ortalama 27-37 m arasındadır.¹²

Av Fişekleri

Av fişekleri, silindirik şekilli olup boyu genellikle 6-8cm'dir. Dış görünümü plastik ya da kartondan yapılmış, uç kısmı içeri kıvrılmış ya da disk şeklinde plastik ya da karton bir kapakla (pul) kapatılmış bir gövde (kovan) ile taban kenarları çıkıntılı pirinç bir diplikten oluşur. Bu diplik, fişeğin ileri giderek fişek yatağına düşmesini engeller. Dipliğin taban kısmına tabla denir. Tablanın ortasında kapsül bulunur. Bu kapsül patlayıcı bir karışım içerir.¹³

1961'den sonra bazı fişek üreticileri silahlarda yanlış fişek kullanımını önlemek için renkli kodlamaya geçti. Şu anda Federal av fişeklerinden 12 kalibre kırmızı, 20 kalibre sarı ve 16 kalibre olanları mor renklidir. Remington ve Winchester'in 20 kalibresi sarıdır. Bu renkli kodlama sistemi oluşturulmuştur. Çünkü 20 kalibre fişeğin, 12 kalibrede kullanımı çok tehlikeli olabilir. 20 kalibre fişek yerleştirildiğinde aşağı kayarak namluya girer. Arkasından 12 kalibre

¹⁰ Di Maio, *age.*, s. 163-208;

¹¹ Di Maio, *age.*, s. 163-208; A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110.

¹² A. Fatteh, *Handbook of Forensic Pathology*, s. 97-130; Parikh, *age.*

¹³ Di Maio, *age.*, s. 163-208; Fatteh, *Handbook of Forensic Pathology*, s. 97-130; I. Gordon, H. A. Shapiro, S. D. Berson, *Forensic Medicine, A Guide to Principles*, Second Edition, Churchill Livingstone, Edinburgh, London, Melbourne and Newyork 1982, s. 352-354; I. Gordon, H. A. Shapiro, S. D. Berson, *Forensic Medicine, A Guide to Principles*, s. 341-356; İnanıcı, vd., *agm.*, s. 143-150; Knight, *age.*, 1(2): 11(510-526); Parikh, *age.*

fişek silaha sürüldüğünde ya da silah ateşlendiğinde, 20 kalibreli fişegin de namluda patlamasına yol açar.

Saçmalar:

- a) Saf kurşundan yapılan yumuşak ya da damla saçmalar,
- b) Antimon ilave edilerek sertleştirilmiş saçmalar,
- c) İnce bir bakır ya da nikel tabaka ile kaplanmış kaplama saçmalar,
- d) Çelik saçmalar olarak 4 tipi vardır.¹⁴

Saçmalar genel olarak iki kategoriye ayrılmaktadır:

- 1- Kuş saçması denilen küçük saçmalar,
- 2- Şevrotin denilen iri saçmalar.

Saçma numarası küçüldükçe, saçma çapı artar. Bir fişekteki saçmaların toplam ağırlığı 28-35 gr arasında değişmektedir.¹⁵

Kuş saçması:

En küçük kuş saçması olan 12 numara saçmanın çapı 1.27 mm, en büyüğü olan BB saçmanın çapı 4.57 mm'dir. BB saçmalar, havalı tüfeklerde kullanılan bakır kaplamalı çelik BB'ler ile karıştırılmamalıdır. Havalı tüfek BB'lerinin çapı 4.44 mm'dir.¹⁶

Av fişeklerindeki saçmaların büyüklüğü, fişegin yan kısmına basılıdır. Saçma üstü tapası olan fişeklerde, saçma büyüklüğü bu tapaya basılı olabilir.¹⁷ 28 gr ağırlığında, 7 ½ numara saçma ile doldurulmuş bir fişek yaklaşık 350 saçma içermektedir.

İri saçma taneleri:

İri taneli saçmalar, 4 numara (6 mm) ile 000 numara (9 mm) arasında değişen 7 farklı büyüklükte üretilmektedir. Doldurulan saçma sayısı daha çok dolgu ağırlığı olarak belirtilmektedir.¹⁸

Av Tüfeklerinde Kullanılan Tek Kurşunlar:

Bunları genel olarak tek küresel kurşunlar ve tek silindirik kurşunlar olarak iki kısımda inceleyebiliriz. Tek küresel kurşunların çapları yaklaşık olarak atıldıkları tüfegin namlu çapına

¹⁴ Di Maio, *age.*, s. 163-208.

¹⁵ Di Maio, *age.*, s. 163-208; Ermiş, *age.*; Parikh, *age.*; Üner, vd., *age.*, s. 62.

¹⁶ F. E. Camps, A. E. Robinson, B. G. B. Lucas, *Gradwohl's Legal Medicine*, Third Edition, John Wright and Sons Ltd., Bristol 1976, s. 193, 200; Di Maio, *age.*, s. 163-208.

¹⁷ Petty, *age.*, s. 435-443.

¹⁸ Camps, vd., *age.*, s. 193, 200; Di Maio, *age.*, s. 163-208.

eşit küresel kurşunlardır. Bunların, tüm tek kurşunlar gibi şoklu namlularda kullanılmalari sakıncalıdır.

Kaideye vidalanarak tutturulmuş tapalı sivri bir ucu vardır.

Kurşunların yüzeyindeki olukların amacı, kurşun namluyu terkederken kurşunun uzun ekseni etrafında dönmesini sağlamaktır. Bu dönme hareketi ağır uç ve boş kaide arasında yaratılan denge ile birlikte, solid, oluksuz çekirdeklerle elde edilemeyecek bir isabet elde edilmesini sağlar.

Tapa:

Geleneksel dolgu tapaları keçe ya da karışık ürünlerden yapılmaktadır. Plastik tüp tapa, saçma üstü tapa, dolgu tapa ve saçma muhafazası gereksinimlerini ortadan kaldırır. Plastik tüp tapa içerisindeki saçmalar öne doğru hareket ederek, hız kazanırken, polietilen yapı sayesinde namlu çeperi ile teması engellenir. Saçmaların bulunduğu kısım boyunca, plastik tüp tapada 2, 3 ya da 4 adet yırtmaç vardır; bu yırtmaçlar çeperi 2, 3 ya da 4 bölüme (taç yapraklara) böler. Saçmaları içeren tapa kısmı namludan çıkarken, hava basıncı taç yapraklar üzerine etki ederek, onları geriye doğru bastırıp saçmaların serbest kalmasını sağlar. Bundan sonra tapa hemen düşerek ayrılır.

Barut:

Tartışmalara rağmen barutun önce kimler tarafından bulunduğu ve hangi amaçla kullanıldığı tam olarak açıklanamamıştır.¹⁹

Karabarut:

İnsanlığın bildiği en eski patlayıcı, karabaruttur. 13. yüzyıldan beri Avrupa’da bilinmekte ve kullanılmaktadır. O zamanlarda % 15 mangal kömürü, % 10 kükürt ve % 75 güherçile (potasyum nitrat) karışımından oluşmaktaydı. Bu tür barutta güherçile yanıcı, kömür ve kükürt ise yakıcıdır. Kapalı yerde çabuk yanıyor ve patlıyordu. Bu karışım 16. yüzyıl ortalarına kadar “Serpentine,, bu tarihten sonra “Corned,, olarak biliniyordu. Bu toz birden patlayarak sıklıkla kazalara sebebiyet veriyordu. Karabarutun birçok modifiye edilmiş şekilleri geliştirildi. Bunların bazıları potasyum nitrat, bazıları sodyum nitrat içeriyordu. Karabarut oldukça fazla duman, is ve kısmen yanmış veya tamamı yanmamış artık bırakır. Yandığı zaman hacminin 300 misli gaz meydana getirir. Uygun bir mesafeden karabarut kullanılan bir silahın

ateşlenmesi ile meydana gelen yara etrafında belirgin, siyahımsı renkte is görülür. Kömürün ve kükürtün hızlı oksidasyonu karbonmonoksit, karbondioksit, nitrojen gazlarına ve potasyum karbonat, potasyum sülfat ve potasyum sülfid gibi katı artıkların oluşumuna yol açar. Bu karbonlu katı artıklar tozun ağırlığının % 50’sinden fazlasını oluştururlar.²⁰

Dumansız Barut:

Tek veya çift bazlı olabilir. Dumansız barutun temel maddesi nitroselülözdür. Tek bazlı türünde baz nitroselülöz, çift bazlı türünde baz nitroselülöz ve nitrogliserindir. Nitroselülöz uygun çözücülerle homojen katı bir maddeye dönüştüğü zaman sadece yüzeyel olarak yanar ve ani patlama göstermez. İtici etkisinden dolayı tercih sebebi olmasına yol açmıştır. Nitroselülözün üretiminde ilk adım nitrik asit ile selülöz elyafın birleştirilmesidir. Bu şekilde meydana gelen selülöz nitrat, karbon monoksit, karbondioksit, nitrojen, hidrojen ve buhar meydana getiren patlayıcı bir maddedir. Dumansız barutlu silah ateşlendiğinde yara etrafındaki is’in rengi daha az dikkat çekicidir. Yandığı zaman hacminin 900-1000 misli patlama gazı meydana getirir.²¹

Dumansız barut giderek yaygın bir şekilde kullanılmaya başladı. Bunun nedeni dışardan ilave bir oksijen gereksinimi olmaksızın, silahın bir bölümünde yanmasına olanak sağlayacak yeterli oksijeni, bunun bileşenlerinin ihtiva etmesiydi. Silah içinde barut tutuşturulduğunda, oluşan ısı ve gaz, basıncı arttırarak daha fazla ısı, yanma ve patlamaya yol açıyordu.²²

Yukarda belirtildiği gibi gelişimini ve etkisini arttıran baruta benzer şekilde, ateşli silahlarda da bir aşama görülmüştür. Bu aşamalar daha çok ateşleme sistemlerinde, namlular ve mermilerde gerçekleştirilmiştir.

Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun

Kanun Numarası: 2521

Kabul Tarihi: 11/09/1981

Yayımlandığı Resmi Gazete Tarihi: 15/09/1981

¹⁹ S. O. Berg, *The Forensic Ballistics Laboratory in Forensic Medicine* (Tedeschi CG, Ecket, WG, Tedeschi GL. eds). W.B. Saunders Co., Philadelphia, London, Toronto 1977; 1(2), 12(527-569); A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110; Kolusayın, *age*.

²⁰ A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110; Ş. Gök, *Adli Tıp*, 4. baskı, Filiz Kitabevi, İstanbul 1980, s. 207-239; Parikh, *age.*; Şen, *age.*; H. B. Üner, “Ateşli Silah Artıkları”, *Adli tıp Dergisi*, 1993, s. 9 (83-89).

²¹ Ermiş, *age.*; Gök, *age.*, s. 207-239; Kolusayın, *age.*; Şen, *age.*; Üner, *agm.*, s. 9 (83-89).

Yayımlandığı Resmi Gazete Sayısı: 17459

Amaç:

Madde 1. Kanunun amacı, 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun kapsamı dışında kalan yivsiz av tüfekleri, spor ve nişan tüfek ve tabancaları ve av bıçaklarının yapımı ve satışına ilişkin esasları belirlemek, bunların taşınması ve bulundurulmasını belgeye bağlamak suretiyle denetimini sağlamaktır.

Kapsam:

Madde 2. Her türlü yivsiz av tüfeklerini, hava ve gaz basıncı ile çalışan ateşsiz nişan tüfek ve tabancalarını ve bunların aksamını yapan fabrika, ve imalathanelerin kurulması, işletilmesi, tüfek ve tabancalar ile av bıçaklarının yapılması, satılması, satın alınması, bulundurulması ve taşınması bu Kanun hükümlerine tabidir.

Yivsiz Tüfek Ruhsatnamesi ve Diğer Belgelere İlişkin Cezalar

Madde 13. Yivsiz tüfek ruhsatnamesi (...) olmadan yivsiz av tüfeği bulunduran veya taşıyanlar hakkında Türk Ceza Kanununun 549 uncu maddesindeki ceza hükümleri uygulanır ve ayrıca tüfeğin müsaderesine hükmedilir.²³

Kara Avcılığı Kanunu

Kanun No. 4915

Kabul Tarihi: 1.7.2003

Amaç ve kapsam:

Madde 1. Bu Kanunun amacı; sürdürülebilir av ve yaban hayatı yönetimi için av ve yaban hayvanlarının doğal yaşam ortamları ile birlikte korunmalarını, geliştirilmelerini, avlanmalarının kontrol altına alınmasını, avcılığın düzenlenmesini, av kaynaklarının millî ekonomi açısından faydalı olacak şekilde değerlendirilmesini ve ilgili kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliğini sağlamaktır.

Bu Kanun av ve yaban hayvanlarını ve yaşama ortamlarını, bunların korunmasını ve geliştirilmesini, av ve yaban hayatı yönetimini, avlakların kurulması, işletilmesi ve işlettilmesini, avcılığın, av turizminin, yaban hayvanlarının üretiminin, ticaretinin

²² A. Fatteh, *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, 1-5, 16-27, 39-43, 105-110.

²³ Üner, *agm.*, s. 9.

düzenlenmesini, toplumun bilinçlendirilmesini, avcılarının eğitimini, av ve yaban hayatına ilişkin suçlar, suçların takibi ve cezaları kapsar.

Madde 2. Tanımlar

Madde 3. Merkezde Av Komisyonları

Madde 4. Av ve Yaban Hayvanlarının Korunması ve Koruma Alanları

Madde 5. Av Sezonu

Madde 6. Avlanma Esas ve Usulleri:

Avlanma, avcılık belgesi ve avlanma izni almak şartıyla, yasalarla izin verilen silâh, araç ve eğitilmiş hayvanlarla, avlanma planlarına veya Merkez Av Komisyonu kararlarına göre yapılır.

Zehirle avlanmak yasaktır. Haznesi iki fişek alacak şekilde sınırlandırılmamış otomatik, yarı otomatik, pompalı ve benzeri yivsiz av tüfekleri ile havalı tüfek ve tabancalar avda kullanılmaz. Eğitilmiş hayvanlarla ve mücadele kapsamında kullanım yeri, şekli ve özellikleri Merkez Av Komisyonunca belirlenecekler dışında kara, hava araçları ve yüzer araçlarla, ses, manyetik dalga, ışık yayan araç ve gereçler, canlı mühre, tuzak, kapan ve diğer benzeri araç, gereç ve usullerle avlanamaz. Avda kullanımı Merkez Av Komisyonu kararı ile men edilen ses ve manyetik dalga yayan cihazlar, tuzak ve kapanlar ile benzeri araç ve gereçlerin pazar ve ticarethanelerde bulundurulması ve satışı yasaktır. Özellikleri Merkez Av Komisyonunca belirlenenlerin dışında gümeler kurulamaz ve bu gümelerde avlanamaz.

Avlanan hayvanların taşınması ve avlanma gayesi dışında mücadele kapsamında ve kişilerin kendilerini, tarlalarını ve sürülerini korumak maksadıyla avlaklarda avcılık belgesi ve avlanma izni olmadan avlanmada kullanılan silâhları ve araçları taşıma veya köpek bulundurma ile eğitilmiş hayvanlarla ve avlanma zamanı dışında avlanma esasları Merkez Av Komisyonunca tespit edilir. Bu esas ve usullere aykırı şekilde avlanamaz.

Madde 7. Av ve Yaban Hayatı Yönetimi

Madde 8. Avlama Ücretleri ve Katılım Payı

Madde 9. Ücret Alınmayacak Hâller

Madde 10. Gelirlerin Kullanılması

Madde 11. Avlakların Kuruluşu, Yönetimi ve Denetimi

Madde 12. İzne Tâbi, Yasak ve Serbest Av Sahaları

Madde 13. Avcılık Belgesi:

Avcılık belgesi, Türk vatandaşlarına bir defaya mahsus olmak üzere verilir ve her yıl vize edilir. Avcılık belgelerinin vize edilmesine ilişkin iş ve işlemler Bakanlıkça belirlenir.

10.7.1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silâhlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 7 nci maddesine göre alınan yivli av tüfekleri sahiplerinden avlanmak isteyenler ayrıca bu Kanun gereğince alınması gerekli avcılık belgesini almak zorundadırlar.

Avcılık belgesi alacak olanlar, eğitime ve yeterlik sınavına tâbi tutulur.

Türkiye'de ikamet eden yabancı uyruklulara avlanabilmeleri için yabancı avcılık belgesi verilmesinde mütekabiliyet esası aranır. Avcı turistlere ise geçici avcılık belgesi verilir. Eğitim, yeterlik sınavı ve avcılık belgelerinin verilmesine dair esas ve usuller Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Avcılık belgelerine ait iş ve işlemler Bakanlıkça yürütülür ve bu belgeler olmadan avlanılamaz.

Madde 14. Avlanma İzni:

Avcılık belgesi sahibi avcılar, avlanmak istedikleri av yılına ait avlanma izin ücretini Döner Sermaye İşletmesine yatırmak suretiyle avlanma izni almak zorundadırlar. Avlanma izin ücreti Bakanlıkça, hayvan gruplarına, avlanmanın il, bölge veya ülke genelinde yapılmasına göre farklı olarak tespit edilebilir. Avlanma izni bir av yılı içindir.

Avlamlarda, avcılık belgesi ve avlanma izni olmadan avlanılamaz.

Özel avlamlarda üretilip salınan türlerin avlanması için gerekli izin, avlak sahibi veya işletenlerce ücreti karşılığı verilir. Bu ücretin %10'u Döner Sermaye İşletmesine yatırılır, aksi takdirde özel avlak kuruluş izni iptal edilir.

Avlanma izin ücretlerinin tahsili ve Döner Sermaye İşletmesine yatırılması ile ilgili esaslar Bakanlıkça tespit edilir.

Madde 15. Yabancıların Avlandırılması

Madde 16. Yabancıların Getirebilecekleri Av Teçhizatı

Madde 17. Yabancıların Götürebilecekleri Av Hayvanları

Madde 18. Ticaret Esasları

Madde 19. Üretim Esasları

Madde 20. Suçların Takibi:

Avcılığın kontrolü, av hayvanlarının korunması, av suçlarının takibi ve bu Kanunun 19 uncu maddesi kapsamında üretim yapan yerlerin denetimi Bakanlık ve Orman Genel Müdürlüğünce yapılır. 4.7.1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Selâhiyet Kanunu ile

10.3.1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilât, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

Suçların takibi ile görevli olan av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunda belirtilen yasaklara aykırı hareket edenleri avlanmadan men etmeye, haklarında suç zaptı düzenlemeye ve silâh, alet ve ekipmanlar ile canlı, cansız av hayvanlarını, av hayvanlarının bizatihi avında kullanılan suç vasıtalarını kime ait olursa olsun zapt etmeye ve bu amaçla yakalamaya görevli ve yetkilidir. Av suçu işleyenler, olay yerinde gerekli tutanaklar düzenlendikten sonra derhal serbest bırakılır. Hüviyeti tespit edilemeyen suçlular vakit geçirilmeksizin hüviyeti tespit edilebilecek en yakın köyün muhtar veya ihtiyar heyetine ve bunlarla da tespiti mümkün olmazsa en yakın zabıta merkezine götürülürler. Görevli memurların bulunmadığı yerlerde, kır ve köy bekçileri ile köy muhtarları da aynı yetkiyi haizdir. Yukarıda sayılan görevlilerce düzenlenen tutanaklar aksi sabit oluncaya kadar muteberdir.

Zapt edilen suç aleti silâhlar en yakın orman idaresine teslim edilir. Bu silâhlar soruşturma evrakı ile birlikte mahalli Cumhuriyet savcılığına intikal ettirilir. Zapt edilen diğer canlı, cansız av hayvanları ile bizatihi av suçunda kullanılan vasıtalar, suç aleti ve ekipmanları, vazifeli memurlarca muhafaza edilmek üzere orman idaresine, orman idaresi olmayan yerlerde suç mahalline en yakın belediye, köy muhtarı, köy ihtiyar heyeti üyelerinden birine yed'i emin senedi karşılığında teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim olunan canlı, cansız av hayvanları, suç aletleri ve ekipmanları ile bizatihi av suçunda kullanılan vasıtalar en kısa zamanda orman idaresine idarece nakledilir. Bunlardan cansız av hayvanları Cumhuriyet savcılığına bildirilerek herhangi bir mahkeme kararına gerek kalmaksızın Bakanlıkça veya Orman Genel Müdürlüğünce bekletilmeksizin satılır. Satışa ilişkin esas ve usuller Bakanlıkça tespit edilir. Canlı av hayvanları hemen, yaralı olanları ise tedavi edildikten sonra doğaya salınır veya Türkiye'nin uluslararası sözleşmelerdeki taahhütleri de dikkate alınarak Bakanlıkça gerekli işlem yapılır. Av hayvanlarının avında kullanılan ve zapt edilen diğer suç aleti, ekipmanları ve vasıtalar hakkında 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi hükümlerine göre işlem yapılır. Satış bedellerinin tamamı, yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak Döner Sermaye İşletmesine yatırılır. Durum ilgili mahkemeye bildirilir.

Av koruma ve kontrollerinde Bakanlık görevlilerine veya güvenlik güçlerine gönüllü destek sağlamak üzere Bakanlıkça belirlenecek kişilere fahri av müfettişliği görev ve unvanı verilebilir. Fahri av müfettişleri; bu Kanuna göre suç sayılan fiilleri işleyenler hakkında işlem

yapılması amacıyla Genel Müdürlükçe kendilerine verilen tutanağı düzenleyerek en geç bir hafta içinde en yakın orman idaresi birimine teslim etmek mecburiyetindedir. Fahri av müfettişlerinin seçimi, eğitimi, görev ve yetkileri ile çalışma esas ve usulleri Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Avcılar talep halinde av koruma memurlarına, saha bekçilerine, polis ve jandarma ile köy ve kır bekçilerine, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerine avlanma belge ve izinleri ile avladıkları hayvanları ibraz etmek zorundadırlar. Suçların ihbarında ve talep halinde takibinde köy ve kır bekçileri, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyeleri av koruma memurlarına ve saha bekçilerine yardıma mecburdurlar.

Av koruma memurları ve saha bekçilerinden; Bakanlıkça lüzum görülecek olanlara, Bakanlar Kurulunca belirlenen silâhlar demirbaş olarak verilir. Av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunla kendilerine verilen görevlerini ifa sırasında silâhlarını 6831 sayılı Kanunun 78 inci maddesinde belirtilen hâllerde kullanabilirler.

Av koruma memurları görevlerini yaparken ilgili bakanlıkların görüşü alınarak, rengi ve biçimi Bakanlıkça tespit edilen resmî kıyafet giymek mecburiyetindedirler. Resmî kıyafetler, silâh, telsiz ve diğer teçhizat ile araç ve gereçler Bakanlıkça verilir.

Madde 21. Yasaklara Uymama

Madde 22. Özel Avlakların Kuruluş Amacı Dışında İşletilmesi

Madde 23. İzinsiz veya Yasak Yerlerde Avlanma:

Avlaklarda izin almadan avlananlara ve Merkez Av Komisyonunca avlanmanın yasaklandığı avlaklarda avlananlara yüzellimilyon lira, özel kanunlarla avlanmanın yasaklandığı sahalar ile 2 nci maddenin 11, 12 ve 13 üncü bentlerinde tanımlanan saha ve istasyonlarda avlananlara, üçyüzmilyon lira idarî para cezası verilir.

Madde 24. Avlanma Esaslarına Uymama ve Belgesiz Avlanma:

6. maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında sayılan zehirle avlanma hariç diğer yasaklara ve esaslara aykırı hareket edenlere her bir suç için ayrı ayrı olmak üzere yüzellimilyon lira idari para cezası verilir.

Zehirle avlananlara bir yıldan üç yıla kadar hapis, birmilyar liradan az olmamak üzere ağır para cezası verilir, faillerin avcılık belgesi iptal edilir ve kendilerine bir daha belge verilmez.

Bu Kanuna göre alınması gereken avcılık belgesini almadan avlananlara üçyüzmilyon lira; avlanma izni olmadan avlananlara ise yüzellimilyon lira idarî para cezası verilir.

Yabancı avcılık belgesi veya geçici avcılık belgesi almadan avlananlara birmilyar lira idarî para cezası verilir.

Avcılık belgesini ve avlanma izin belgesini yanında taşımadan avlananlara eksik her bir belge için otuz milyon lira idari para cezası verilir.

Madde 25. Yabancılarla İlgili Yasaklara Uymama

Madde 26. Av Ve Yaban Hayvanı Ticareti Yasağına Uymama

Madde 27. Cezaların Güncelleştirilmesi

Madde 28. Avdan Men Etme, Müsadere ve Tazminat:

Bu Kanunla yasak edilen fiilleri işleyenler derhal avdan men edilir. Bunların bizatihi av suçunda kullandıkları suç vasıtaları, suç aletleri kime ait olursa olsun idarece zapt ve yetkili sulh ceza mahkemesince müsadere edilir. Canlı ve cansız av hayvanları da müsadere olunur.

Müsadere edilen silâhlar dışındaki suç alet ve ekipmanları ile suç vasıtaları ve cansız av hayvanları orman idaresince satılarak ücreti Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir. 20 nci madde gereğince zapt edilerek satılan ve emanete alınan bedeller ise, müsadere kararının kesinleşmesini müteakip Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir.

Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak avlanan, öldürülen veya yaralanan hayvanlar müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat av hayvanı türlerine göre Bakanlıkça tespit edilen değerler üzerinden, zehirle avlanmalarda ise beş misli fazlasıyla hesaplanır ve tahsiline mahkemece karar verilir. Tahsil edilen para, Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir.

Madde 29. Suçların Tekrarı Ve Tekerrürü

Madde 30. İdarî Para Cezalarına İtiraz ve Cezaların Tahsili:

Bu Kanuna göre verilecek idarî para cezaları 4856 sayılı Kanunda yer alan İl Çevre ve Orman Müdürü veya yetki verdiği elemanlar ile 31.10.1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yer alan orman işletme şefi tarafından verilir.

Verilen para cezaları, 11.2.1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre sahiplerine tebliğ edilir. Bu cezalara karşı, tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde, idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. Bu konuda idare mahkemelerince verilen kararlar kesindir.

Kesinleşen idarî para cezaları, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre yukarıda birinci fıkrada sayılan idarî para cezası vermeye yetkili makamlar tarafından tahsil edilir.

Madde 31. Davaların Görülmesi:

Bu Kanunda öngörülen suçlara ilişkin davalar acele işlerden sayılır ve sulh ceza mahkemelerinde görülür.

Madde 32. – Yönetmelik:

Bu Kanunun uygulaması ile ilgili esas ve usuller, ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri de alınmak sureti ile bir yıl içinde Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir.

Madde 34. Kaldırılan Ve Değiştirilen Hükümler

3167 sayılı Kara Avcılığı Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 35. Yürürlük

Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 36. Yürütme

Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.²⁴

Avcı Eğitimi ve Avcılık Belgesi verilmesi Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

Yayımlandığı Resmi Gazete: Tarih: 31 Aralık 2004 Cuma Sayı:25687

Amaç:

Madde 1. Bu Yönetmeliğin amacı, ülkemiz av ve yaban hayvanlarının korunması, geliştirilmesi ve devamlılığının sağlanması için av kaynaklarımızı doğrudan kullanan avcı ve avcı adaylarının eğitilmesi ve başarılı olanlara belge verilmesi için açılacak kurs, seminer ve benzeri etkinlikler ile avcılık belgesi verilmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam:

Madde 2. Bu Yönetmelik, ülke düzeyinde düzenlenecek avcı ve avcı adaylarının eğitimine dair kurs, seminer ve benzeri etkinliklerin planlama, programlama, uygulama, ölçme ve değerlendirme ile avcılık belgesinin verilmesi usul ve esaslarını kapsar.

Madde 3. Dayanak: Bu Yönetmelik, 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 13 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Madde 4. Tanımlar:

Madde 5. Avcı Eğitim Kursu:

Eğitilmiş, bilinçli avcı yetiştirmek, yetişmiş olanlara sınav neticesinde sertifika vermek, avcılıkla ilgili eğitim ve öğretim yaptırmak üzere il müdürlüğü ve başkanlık, merkez işbirliğinde avcı eğitimi kursları düzenlenir. Ayrıca, 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu kapsamında Millî Eğitim Bakanlığından izin almak kaydı ile avcı eğitimi için özel kurslar da düzenlenebilir.

²⁴ www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/1269.html erişim tarihi 27.11.2006.

Şartların uygun olması halinde kurs, yaygın eğitim aracılığıyla da yapılabilir. Bununla ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Madde 6. Kursların Planlanması

Madde 7. Kursların Açılması

Madde 8. Özel Kurs Açma

Madde 9. Kurslara Başvuru:

Avcı eğitim kursuna katılacak adaylarda;

- a) Onsekiz yaşını doldurmuş olmak,
- b) En az II nci kademe eğitimi başarı belgesine sahip olmak, şartları aranır.

Kursiyer, ikamet ettiği yer dışında açılan kurslara da başvurabilir.

Madde 10. Başvuru İçin Gerekli Belgeler

Kurslara başvuruda bulunan;

a) Türkiye Cumhuriyeti uyruklu adaylardan;

- 1) Dört adet vesikalık fotoğraf,
- 2) Nüfus cüzdanı fotokopisi,
- 3) Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası,
- 4) Öğrenim belgesi,
- 5) İkametgâh belgesi,

b) 11/2/1964 tarihli ve 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 29 uncu maddesi kapsamında saklı tutulan haklarının kullanımına ilişkin belge sahibi kişilerden;

- 1) Dört adet vesikalık fotoğraf,
- 2) Kimlik belgesi sureti,
- 3) Öğrenim belgesinin Türkçe tercümeli noter onaylı örneği,
- 4) Türkiye’deki ikamet yeri ile ilgili ikâmetgâh belgesi,
- 5) 403 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi kapsamında saklı tutulan haklarının kullanımına

ilişkin belge,

c) Batı Trakyalı Türklerden;

- 1) Dört adet vesikalık fotoğraf,
- 2) Kimlik belgesi sureti,
- 3) Öğrenim belgesinin Türkçe tercümeli noter onaylı örneği,
- 4) Emniyet makamlarından alınacak ikamet tezkeresi,

5) Türklük belgesi,

d) Yabancı uyruklu adaylardan;

Mütekabiliyet esasları çerçevesinde uyuşundaki ülkesinden aldığı avcılık belgesi Türkiye’de geçerli olmayan veya ilk defa avcılık belgesi alacak olan yabancı uyruklu adaylardan;

1) Dört adet vesikalık fotoğraf,

2) Pasaportunun noter tasdikli Türkçe tercümesi,

3) Türkiye’de ikamet iznine dair belge,

4) Öğrenim belgesinin noter tasdikli Türkçe tercümesi,

5) Sağlık raporu, istenir.

Madde 11. Başvuruların Kabulü

Madde 12. Kursa Devam

Madde 13.

Madde 14. Kurslarda Eğitim-Öğretim

Kurslarda eğitim-öğretim, teorik ve uygulamalı olarak iki bölümde yapılır. Teorik dersler tamamlandıktan sonra uygulamalı eğitime başlanır.

Madde 15. Kurs Programları

Madde 16. Programda Değişiklik ve Uyarlama

Madde 17. Haftalık Ders Saati

Madde 18. Çalışma Saatleri

Madde 19. Ders Saati Süresi

Madde 20. Ders Notları

Madde 21. Uzman ve Usta Öğreticilerde Aranacak Şartlar

Madde 22. Kurs ve Ders Ücretleri

Madde 23. Kurs ve Usta Öğreticilerin Giderleri

Madde 24. Kurslarda Kullanılacak Araç Gereçler

Madde 25. Kursların Denetimi:

Kursların denetimi, kurs faaliyetlerinin izlenmesi ve değerlendirilmesi merkezde Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü ve Genel Müdürlükçe, taşrada ise İl ve İlçe Millî Eğitim müdürlükleri, başkanlık ve merkez müdürlüklerince müştereken yapılır.

Madde 26. Kayıtların Tutulması

Madde 27. Yeterlilik Sınavı

Madde 28. Başarı Değerlendirmesi

Madde 29. Belgenin Hazırlanması

Madde 30. Sınav Hakkı

Madde 31. Avcılık Belgesi Başvurusunda Bulunan Yerli Avcılardan İstenen Belgeler

Avcı eğitimi kurslarına katılarak başarılı olan Türkiye Cumhuriyeti uyruklulara avcılık belgesi verilmesinde;

a) Avcı Eğitim Kursu Bitirme belgesinin aslı,

b) Üç adet vesikalık fotoğraf,

c) Muhtarlıktan alınan ikametgah belgesi,

d) Nüfus cüzdan fotokopisi,

e) 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri çerçevesinde avcılık belgesi harcının yatırıldığına dair makbuzun aslı,

f) Sabıka kaydı olmadığına dair belge,

g) Süresi geçmemiş av tezkeresi veya yivsiz tüfek ruhsatnamesi ibraz edenler hariç sağlık raporu istenir.

Madde 32. Yerli Avcılara Avcılık Belgesi verme Yetkisi ve Belge Düzenlenmesi

Madde 33. Türkiye’de İkamet Eden Yabancı Uyruklulara Yabancı Avcılık Belgesi verilmesi

Madde 34. Tutulması Gereken Defter ve Cetveller:

Avcılık belgelerine ilişkin kayıt ve dosyalar şube müdürlüklerince, yabancı avcılık belgeleri ile ilgili kayıt ve dosyalar Genel Müdürlükçe saklanır. Avcılık belgesi kayıt defteri (Ek-2) örneğine uygun olarak bastırılır. Avcılara verilen belgeler, veriliş tarihi itibari ile seri numarasına göre sıralanacak şekilde işlenir.

Açıklamalar kısmına, avcının varsa 4915 sayılı Kanun çerçevesinde işlemiş olduğu suçlar yazılır.

Avcılık belgesi kayıt defterindeki bilgileri içeren cetvel, il müdürlüklerince her ayın başında Genel Müdürlüğe gönderilir.

Madde 35. Avcılık Belgesinin İptali:

4915 sayılı Kanunda belirtilen hükümler çerçevesinde suç işleyenlerin avcılık belgesi, belgeyi veren makam tarafından iptal edilir. Avcılık belgesi iptal edilen yerli avcılar il müdürlüğü tarafından beş iş günü içinde Genel Müdürlüğe bildirilir.

Madde 36. Avcılık Belgelerinin Vize Edilmesi, Kaybolması ve/veya Yıpranması

Avcılık belgeleri 492 sayılı Kanun çerçevesinde her yıl belirlenen harcın yatırılması ve makbuzun ibraz edilmesi şartıyla il müdürlüklerince vize edilir. Vize harçları 492 sayılı Kanun gereğince Ocak ayı içerisinde vergi dairelerine ödenir.

Avcılık belgelerinin vize yerlerinin dolması, kullanılmayacak halde yıpranması veya kaybolması durumunda, belge sahibince bir dilekçe ile iki adet fotoğraf ve o yıla ait avlanma harcının yatırıldığına dair makbuz karşılığında, avcılık belgesi yenisiyle değiştirilir. Eski belge il müdürlüğünce teslim alınarak imha edilir. Belgenin yenilediği yıla ait harcın ödenmiş olması halinde yeniden düzenlenecek belge için harç ödenmez.

Madde 37. Kurs Açma Yerleri

Madde 38. Güvenlik Tedbirleri

Madde 39. Kurs Bitirme Belgesinin Kaybolması ve Yıpranması

Madde 40. Daha Önce Alınan Avcı Eğitimi Belgeleri

Madde 41. Hüküm Bulunmayan Haller

Madde 42. Avcı Eğitiminde Karşılaşılan Güçlüklerin Giderilmesi

Madde 43. Yürürlük: Bu Yönetmelik 1/4/2005 tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 44. Yürütme: Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Orman Bakanı yürütür.²⁵

Kaynaklar

Berg, S. O., *The Forensic Ballistics Laboratory in Forensic Medicine* (Tedeschi CG, Ecket, WG, Tedeschi GL. eds). W.B. Saunders Co., Philadelphia, London, Toronto 1977; 1(2), 12(527-569).

Camps, F. E., A. E. Robinson, B. G. B. Lucas, *Gradwohl's Legal Medicine*, Third Edition, John Wright and Sons Ltd., Bristol 1976, s. 193, 200.

Çin, M., *Adli Tıp Yönünden Silahlar ve Silahlarda Vahamet*, Uzmanlık Tezi, İstanbul 1982.

Di Maio, V. J. M., *Gunshot Wounds: Practical Aspects of Firearms, Ballistics and Forensic Techniques*, 1993, s. 163-208.

Ermiş, Y., *Av Tüfeği Yaralarında Atış Mesafesi Tayini*, Uzmanlık Tezi, İstanbul 1979.

Fatfeh, A., *Handbook of Forensic Pathology*, J.B. Lippincott Company, Philadelphia, Toronto 1973, s. 97-130.

Fatfeh, A., *Medicolegal Investigation of Gunshot Wounds*, J.B. Lippincott Company, Philadelphia, Toronto 1976; 1-5, 16-27, 39-43, 105-110.

- Gordon, I., H. A. Shapiro, S. D. Berson, *Forensic Medicine, A Guide to Principles*, Second Edition, Churchill Livingstone, Edinburgh, London, Melbourne and Newyork, 1982 s. 352-354.
- Gordon, I., H. A. Shapiro, S. D. Berson, *Forensic Medicine, A Guide to Principles*, Third Edition, Churchill Livingstone, Edinburgh, London, Melbourne and Newyork, 1988 s. 341-356.
- Gök, Ş., *Adli Tıp*, 4. baskı, Filiz Kitabevi, İstanbul 1980, s. 207-239.
- Hirsch, C. S., “Shotgun Wounds in Forensic Pathology, A Handbook for Pathologists”, (Fisher KS, Petty CS. eds.) Chapter 23, *National Institute of Law Enforcement and Criminal Justice Law Enforcement Assistance Administration U.S. Department of Justice*, 1977, s. 144-150.
- Huğlu 92, *Türkiye’de İlk ve Tek TSE Belgeli Mobil Şoklu Av Tüfeği Kataloğu*, Av Tüfekleri Kooperatifi.
- İnanıcı, A, B. Üner, G. Günaydın, “Adli Tıp Açısından Av Tüfeklerinin Önemi”, *Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 1996; 12 (1), s. 143-150.
- Kirk, P. L., *Crime Investigation, Physical Evidence and the Police Laboratory*, Interscience Publishers, Inc., Newyork, Interscience Publishers ltd., London 1953, s. 334, 353, 706-711.
- Knight, B., *Firearms Injuries in Forensic Medicine* (Tedeschi, C.G., Eckert, W.G., Tedeschi, G.L., eds), W.B. Saunders Co., Philadelphia, London, Toronto, 1977; 1(2): 11(510-526).
- Knight, B. Simpson, *Adli Tıp Kitabı*, Bilimsel ve Teknik Yayınları Çeviri Vakfı, 1991, s. 117-124-128.
- Kolusayın, Ö., *Ateşli Silahların Kafatasında Oluşturduğu Lezyonların Adli Tıptaki Yeri ve Önemi*, Doçentlik Tezi, İstanbul 1982.
- Parikh, C. K., *Firearms and Firearm Injuries*, Medical Publications, Coloba, Bombay, 1979.
- Petty, S. C., “Death by Trauma: Blunt and Sharp Instruments and Firearms”, Ed: Curran, W. J., Carry L. Mc., Petty, C. S., *Modern Legal Medicine, Psychiatry and Forensic Science*, F. A. Davis Company, Philadelphia 1980, s. 435-443.

---

²⁵ www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/23054.html erişim tarihi 27.11.2006.

Polson, C. J., D. J. Gee, “Firearms and Injuries Caused by Firearms”, Chapter 5, *The Essentials of Forensic Medicine*, Third Edition, Pergamon Press, Oxford, New York, Toronto, Sydney, Braunschweig, 1973, s. 207-209.

Şen, F., *Ateşli Silah Yaralanmalarında Elbiseden Atış Mesafesinin Tayinin Adli Tıp Açısından Değeri*, Uzmanlık Tezi, İstanbul, 1986.

Türk Standartları, *Tüfekler-Yivsiz, Ateşli Kara Avcılığı ve Müsabaka İçin*, 1. baskı, TS 870/1991, Türk Standartları Enstitüsü.

Üner, H. B., “Ateşli Silah Artıkları”, *Adli tıp Dergisi*, 1993, s. 9 (83-89).

Üner, H. B., B. Şam, Ö. Kurtaş, A. Çerkezoğlu, “Tapa Yapısının Hedef Üzerindeki Saçma Dağılımına Etkisi”, 2. *Adli Bilimler Kongresi Özet Kitabı*, Bursa, s. 62.

www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/21551.html erişim tarihi; 27.11.2006.

www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/1269.html erişim tarihi; 27.11.2006.

www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/23054.html erişim tarihi; 27.11.2006.